

Βάζω κι' εγώ τὸ χέρι μου 'στῆς κόλπης σας τὴ μέση
κι' ἀφίνω τὸ σφαιρίδιον κι' ἄς πέση ὅπου πέση.

Βίος Δημάρχων Πειραιωτῶν
πρὸς ῥδηγίαν τῶν Δημοτῶν.

Α'.

...μορφος Σμυρνιός, τῆς Σμύρνης τὸ στολίδι,
...τοῦ παραλή ἐκείνου Ὀμηρίδη,
...μουςι καθὼς πρέπει,
...μαὶ τὸ σταυρὸ κανένας νὰ τὸ βλέπη,
...πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, κυρίου καὶ κυρίας
...στρατος τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς καββαλαρίας.

...δνειρα χρυσᾶ, μὲ χίλιας διὰ ἐλπίδες,
...εξύστριζε καρὰδες καὶ ντουρηδες
...μέρα ἔδινε εἰς τᾶλογα κριθάρι
...μποροῦσε ἀνεσι μισὴ στιγμὴ νὰ πάρη.
...ὅμως, ὅπως φαίνεται, 'στὰ περασμένα χρόνια
...εὐκολὸν πολὺ νὰ φορτωθῆς γαλόγια.

...πολλὰς ὑπέφερε καὶ εἶδε δυστυχίας
...πλέον ἔγινε κι' αὐτὸς ἐπιλογίας.
...οἱ Νταβέληδες εἶχαν παντοῦ λημέρι
...πέδιωκε ληστὰς χειμῶνα καλοκαῖρι
...βάσανα, τρεχάματα καὶ φούρια
...τοὺς Νταβέληδες καὶ τότε μὲ τᾶκούρια.

Πλὴν μ' ὅσα καὶ ἂν ἔκανε γιὰ τὴ φτωχὴ πατρίδα
κανένας δὲν τοῦ ἔδινε προβιβασμοῦ ἐλπίδα.
'Αφοῦ λοιπὸν ἐτράβηξε κι' αὐτὸς τὸ διάβολό του
μία ἰδέα ἔξαφνα κατέβη 'στὸ μυαλό του,
σπαθιά, σπιρούνια κι' ἄλογα ν' ἀφήση μάνι μάνι
καὶ εἰς τὴν Σμύρνη 'γρήγορα τὸν ἔμπορο νὰ κἀνη.

Ἄλλ' ὁ Σκυλίτσης φαίνεται κι' ἐκεῖ τὰ 'βρῆκε σκυῦρι
καθὼς τὰ ἦρε ἄλλοτε καὶ 'στὴν καββαλαρία
καὶ τρὶν νὰ βγάλουν ἢ μουριαῖς τὰ πρῶτα πρῶτα μοῦρα
τὰ 'πρῦμισε 'στὸν Πειραιᾶ μὲ πρώτη εὐκαιρία.
Μὰ 'πέθανε ὁ θεῖος του γιὰ τὴν καλὴ του μοῖρα
καὶ ἄφησε 'στ' ἀνήψι του ἓνα τσουβάλι λίρα.

Ὁ δὲ Σκυλίτσης εὐρεθεῖς μὲ θησαυρὸν μεγάλον
ἐσκέφθη καὶ μονάχος του καὶ μετὰ φίλων ἄλλων
ν' ἀνοίξη μὲ τὰ χρήματα τοῦ θεῖου του δουλειά
καὶ ἄρχισε τὸν ἔμπορο νὰ κἀνη 'στὰ γυαλιά.
'Ἀλλὰ κι' αὐτοῦ ἡ τύχη του τὸν εἶδε κακομοίρη
καὶ οὔτε μὲ τὰ γυαλικά δὲν ἔβλεπε χαίρι.

Σὺν εἶδε πῶς κοπάνιζε καβουρδιστὸν ἀέρα
ἐθύμωσε καὶ τᾶκαμε γυαλιὰ καρφιὰ μιὰ μέρα.
Καὶ τότε πρὶ ἐνόησε κατόπιν τόσων πόνων
ὅτι αὐτὸς προώριται νὰ Δημαρχεῖται μόνον
καὶ δὲν ἐπλάσθη παντελῶς γιὰ τῆς καββαλαρίας,
γιὸ μαστραπάδες γυαλικά καὶ τέτοιαις ἱστορίαις.

Καὶ Σύμβουλος Δημοτικὸς ἐβγήκε πρῶτα πρῶτα
καὶ πρὸς τιμὴν ἐφόρεσε καινούρια ρεδιγκότα.
Κατόπιν δὲ μετὰ σειράν παντοίων γεγονότων
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν, μετὰ κραυγῶν καὶ κρότων,
τῶν ξυπολύτων Δήμαρχος πανδήμως ἐξελέγη,
καθὼς κ' αὐτὸς ὁ ἴδιος καυχώμενος τὸ λέγει.

Εἰς τοῦτον δέ, ὦ Πειραιεῖς καὶ ὁ Ρωμηὸς ὁ τάλας
εὐγνωμοσύνην χρεωστεῖ καὶ χάριτας μεγάλας,
διότι ὅταν μιὰ φορὰ μοῦ κόλλησε ἡ τρέλλα
κ' ἐπῆγα κ' ἐλημέριασα ἐπάνω ἰστὴν Καστέλλα,
αὐτὸς μὲ πέτρας ἔκλεισε ἕνα ξερὸ πηγάδι,
ποῦ παρ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσω ἕνα βράδυ.

Κ' ἂν εἶχα τὸ εὐτύχημα νὰ εἶμαι ψηφοδόρος
ἰστὸν προσφιλή μου Πειραιᾶ καὶ ὄχι ἰστὸν Ἀθήνας,
τὴν ψηφὸν μου θὰ ἔδιδα εἰς τοῦτον παραφόρος
καὶ δι' αὐτὸ ἄς ἰθύμωνε ὁ κύριος Ρετσίνας.
Διότι οὗτος μ' ἔσωσεν ἐκ προφανοῦς κινδύνου,
φράξας τὸ μαῦρον στόμιον τοῦ πηγαδιοῦ ἐκείνου.

B'

Ρετσίνας, βιομήχανος ἐπιχειρηματίας
καὶ οἰκοπέδων καὶ σπητιῶν μεγάλος κτηματίας,
ὕφαντουργεῖον κύριος μὲ κρίσι καὶ μὲ γνώσι,
γνωσιότατος ἰστὸν Πειραιᾶ κ' εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας...
μὲ ροῦχα του ἐνδύνονται λιμοκοντόροι τόσοι
καὶ ὅλα ἔχουν πάντοτε τὸ χρώμα τῆς ρετσίνας.

Γι' αὐτὸν δὲν ξέρομε πολλά καὶ δὲν θὰ εἰμπορέσω
περίεργα καὶ δι' αὐτὸν συμβάντα νὰ ἐκθέσω.
Κ' ἂν ἐβγήκε κ' ὁ Θεόδωρος γιὰ Δήμαρχος ἰστὴ μέση
μὰ εἶναι κ' ἦτον ἔμπορος καὶ φύσει τε καὶ θέσει,
χωρὶς μεγάλα φούμαρα, ἱππότης καὶ λεβέντης
καὶ τοῦ ἀξίζει ἀληθῶς νὰ λέγεται ἀφέντης.

Εἶδε τὸ φῶς ἰστὸν Πειραιᾶ κ' εἰς τοῦτον ἀνετράφη
καὶ τὰ κομπὰ μουστάκια του καθόλου δὲν τὰ βάφει.
Ποτὲ δὲν τοῦ ἐκόλλησε φιλοδοξίας ψῶρα,
εἰργάσθη ὅπως οἱ πολλοὶ τῶν ἀφανῶν Πληβείων
κ' ἂν καὶ Ρετσίνας λέγεται, δὲν τρεῖς φοραῖς ὡς τῶρα
θὰ ἦπε ρετσινόλαδο καθ' ὅλον του τὸν βίον.

Τοιοῦτος ὁ Θεόδωρος, διώκτης τῆς ἀργίας
καὶ ἄνθρωπος καλῆς ψυχῆς καὶ σιδηρᾶς ὑγείας,
μὲ μόχθους καὶ μὲ βάσανα συναγαγὼν τὸν πλοῦτον
καὶ τῶρα, φίλοι Πειραιεῖς, ψηφίσετε καὶ τοῦτον
κ' ἄς εὐχηθῶμεν καὶ ἰστὸν δὲν καλὴν ἐπιτυχίαν
καὶ εἰς τὸν βιομήχανον καὶ ἰστὸν ἐπιλογίαν.

Θερμαὶ συστάσεις γιὰ μερικοὺς
ὑποψηφίους Δημοτικούς.

Ψηφίσετε, παρακαλῶ, τὸν Σίμο τὸν Μπαλάνο
κ' ἀπὸ τοὺς ἄλλους δώστε του μιὰ ψηφὸν παραπά
Δεικτάκη, Βάθην ἔμπορον, Φιλήμονα, Βαρδίδη,
τὸν Σοῦτσο καὶ τὸν Αἴσωπο καὶ τὸν Κωνσταντινίδη.
Ἄλλὰ εἰς τούτους ὁ Ρωμηὸς ἐκ περισσοῦ προσθέτει
καὶ τὸν περίφημο γυατρὸ ἰστὸν δόντια Κασσαβέτη.

Μὲ δάκρυα γονυκλινῆς ἐνώπιόν σας στέκω,
ψηφίσετε καὶ τὸν Κιμπᾶ, τοῦτέστι τὸν Ἀλέκο,
ἄλλ' ὅμως καὶ τὸν Ἄγγελο ψηφίσετε ἀκόμη,
ἂν δὲν σᾶς φαίνεται κακὴ καὶ τοῦ Ρωμηοῦ ἡ γῆ.

Ἐγὼ ἰστὸν συνειδήσεις σας ποσῶς δὲν ἐπεμβαίνω,
ἐν τούτοις, σᾶς παρακαλῶ, ψηφίσετε τὸν Ξένο,
ἀλλὰ καὶ τὸν Καμπούρογλου μὲ τὴ χρυσὴ καρδιά...
ἂν γίνουν τέτοιοι Σύμβουλοι, τιμῆ σας, βρὲ παιδιὰ.

Ψηφίσατε, ὦ ἐκλογεῖς καὶ Λάμπρο τὸν Μιχάλη,
ὅπου μ' αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν τοῦμεινε κεφάλι,
ὅπου θὰ κάμη κ' ἐκκλησιά, καθὼς παντοῦ κηρύττει
ἰστὸν Νιόνιο τὸν λεγόμενον καὶ Ἀρειοπαγίτη.

Ψηφίσετε, παρακαλῶ, γιὰ ὄνομα θεοῦ
κ' ἐκείνον τὸν Σταυριανό, τὸ τέκνον τοῦ λαοῦ,
ὅπου τυπώνει τὸν Ρωμηὸ μὲ γούστο καὶ μὲ χάρη
κ' ἄς ἔχη τὸ Συμβούλιον κ' αὐτὸν τὸν καββαλαρῆ.

Ψηφίσετε, παρακαλῶ κ' ἐκείνον τὸν Λιβᾶδα,
ποῦ εἶναι πρῶτος καφφετζῆς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλ' ὅμως μὴν ξεχάσετε σ' αὐτὸ τὸ νταραβέρι
τὸν Πάρεδρον τοῦ Πειραιῶς, τὸν Στάθη Ντηλαβέρι.
Θὰ σᾶς γνωρίζη ὁ Ρωμηὸς πολὺ μεγάλη χάρι,
ἂν μίαν ψηφὸν δώσετε σ' αὐτὸ τὸ παλληκάρι.
Εἶναι ἰστὸν δικὸς μας συγγενῆς μὲ μπόλικο μῆαλό
καὶ μὴ τὸν ἀδικήσετε, σᾶς τὸ παρακαλῶ.

Ἐνῶ διαδηλώσεων ἀκούονται οἱ κρότοι
εἰς τὰ Μυθιστορήματα τὰ Ἐκλεκτὰ τοῦ
καταχωρεῖται σήμερον λαμπρὰ μυθιστορία,
ἡ Κόμησσα ἡ Ἀρτεμισ, πολὺ καλὴ κυρία.

Τοῦ ἰστὸν Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἰστὸν τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφφενέτων· Ἐδ Φρονούντων — νόκτα ἰστὸν μέρα συζητοῦνται
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἄλλους
μ' οὐρητήρις, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γὰρ.